

Емануел Икономов

Непростимият грях

Напоследък Боби Усмивката никак не отговаряше на прозвището си. Не се усмихна дори когато успя най-сетне да съблазни секретарката на шефа на „Ню Комп Корпорейшън“. нито когато направи последния си удар, добавяйки няколко нули при компютърния трансфер на внесените по сметката му 76 долара в брой за единствената продажба на антивирусната му програма. А днес тормозещото го от дни канско притеснение сякаш го бе лишило от разсъдък – установи, че е включил кафеварката си преди компютъра. Нещо, което никога не му се бе случвало, защото навикът му нежно да прокара сутрин пръсти по клавиатурата бе малко по-раншен от това да може да се изпишка сам и доста по-стар от пиенето на кафе.

Изведнъж в съзнанието му изплува рекламата на новата услуга в световната мрежа Интернет, на която случайно бе попаднал и пренебрежително отминал предишния ден – изповед с помощта на компютъра. Асоциацията явно бе извършена от подсъзнанието му. защото си даде сметка, че имаше нужда именно от изповед. Боби Усмивката беше заклет атеист, не вярваше, че човек има душа и че съществува какъвто и да е Бог. Е, понякога, съмнявайки се, че някой негов номер ще мине незабелязано, се молеше на светото двоично единство на електронните елементи, върху което се основаваше цялата компютърна индустрия, завладяваща все по-голяма част от познатата Вселена. Но сега изглежда го мъчеше небивалицата, наречена душа, и трябваше да предприеме нещо, за да я успокои. До това заключение стигна, като не откри никаква друга разумна причина, подаваща се на логично обяснение.

Включи компютъра и ловко преодоля всички защити, които не би трябвало да позволят достъп до мрежата на нерегистриран потребител, какъвто в случая беше той. Стигна до въпросната реклама, паметта му – не електронната, а човешката, която при него бе почти също толкова добра – записа адреса на услугата и след последно двоумене Боби Усмивката реши да опита тази крайна отчаяна мярка.

На екрана се появи въвеждащо съобщение, което обясняваше невероятните предимства на новата услуга – вместо да се върти из квартала на най-близката черква в търсене на място за паркиране, после да чака попа да свърши с молитва, служба или друг изповядващ се, съвременният бизнесмен може да си спести време и усилия, използвайки световната мрежа, и да се изповяда във всеки един момент от произволно кътче на света, защото все някой от мириадата свещеници на планетата сигурно щеше да е свободен да му обърне нужното внимание.

По навик Боби бързо бе натиснал клавиш да прескочи

съобщението, но страхотният му фотопоглед успя да го сканира, а в съзнанието му замига мисловното съответствие на червена лампичка – как се осигуряваше защитата на светата изповед, която никоой друг не биваше да чуе. За нея бе и първият му въпрос, след като на екрана се появи възтъмно изображение на дървена решетка и още по-тъмна, навярно черна завеска зад него, вълнуваща се сякаш от повея на въздушно течение в някоя стара черква.

– Няма ли опасност някой да ни подслушва? – попита Боби без усмивка.

– Добре дошъл, синко – чу се стъписващо благ и бавен глас като че ли иззад решетката с непрозрачното перде или по-скоро иззад монитора. В действителност това бе само отличен стереоефект, създаван от двете колонки встрани от екрана. – Хубаво правиш, че искаш да пречистиш душата си. Бог ще опрости греховете ти и ще те благослови. Колкото до тайната на светата изповед, тя е гарантирана от надеждната защита на системата. Комуникацията ни е шифрована с разработен от програмистите на църквата нов, непознат досега метод.

Червената светлинка за миг се успокои в съзнанието, след което заблестя още по-ярко от преди. Откога свещениците бяха толкова компетентни в компютърната област?

– Как може да сте сигурни...?

– Повярвай ми, синко – в мекия глас се криеше учудваща твърдост. – А сега ми разкажи за прегрешението, което те измъчва.

В долната част на екрана се появи малка електронна таблица с колонки „Общо изповядани грехове“, „Опростени“ и „Неопростени“. Свещениците явно се отнасяха доста по-сериозно към тази работа, отколкото Боби бе очаквал, използвайки добре познатите му изчислителни възможности.

– Изневерявам на жена си – отвърна той не заради угризения, а по-скоро за да спечели малко време. Не бе виждал, нито чувал съпругата си от години.

– Бог се отнася с разбиране и опрощава признатия грях. – В колонката за общия брой и за опрощенията се появиха единици. – Друго?

– Извърших прелюбодеяние – изплю с неохота Боби и при спомена за секретарката от „Ню Комп Корпорейшън“ за малко да се усмихне, но навреме се овладя. Моментът не бе подходящ за подобна усмивка.

– И този грях е типичен за хората. – Единиците на екрана се превърнаха в двойки. – Теб обаче те тормози друго.

Боби Усмивката продължаваше, както и преди, да недоумява на

какво се дължи притеснението му напоследък. Внезапно му хрумна да насочи временно разговора към тема, където би се чувствал по-сигурен.

– Лъжа не само хората, а и компютрите – изповяда се той.

– Разкажи ми по-подробно как – обади се с попско любопитство гласът зад екрана.

Дори нямаше нужда от подканяне. Боби с охота разправи как разнищва компютърните защити, подменя пароли, изсмуква ценна информация от базите данни и пари от банковите сметки. Откраднатите файлове пазеше на дискети и ленти в сейфа си, а сумите бързо прехвърляше за изтегляне в брой от банкоматите.

Когато свърши изповедта си, настъпи странно мълчание. После в колонката за неопростени грехове светна кървава единица и едновременно с това завеската зад решетката се плъзна встрани. Боби Безусмивката втренчено се вгледа в две огнени очи, за миг му се стори, че дисплеят започва да са топи, но преди да успее да реагира или дори да си помисли какво означава това, лъчът на вграденото в монитора електронно оръдие проби екрана и челото му.

КРАЙ

© 1995 Емануел Икономов

Сканиране и OCR: Мандор, 2001

Източник: <http://sfbg.us>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/974>]